KOMMISSIONENS AFGØRELSE

af 17. november 2010

om støtte til fjernelse og destruktion af døde dyr fra landbrugsbedrifter i regionen Vallonien (Statsstøtte C 1/10 — Belgien)

(meddelt under nummer K(2010) 7263)

(Kun den franske og den nederlandske tekst er autentiske)

(2010/789/EU)

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 108, stk. 2, stk. 1 ([1]),

under henvisning til aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, særlig artikel 62, stk. 1, litra a) ([2]),

efter at have opfordret de interesserede parter til at fremkomme med deres bemærkninger i medfør af ovennævnte artikler ([3]), og

ud fra følgende betragtninger:

I. SAGSFORLØB

(1) Som følge af en klage indgivet den 23. april 2007 besluttede Kommissionen at iværksætte en undersøgelse af påstandene om Belgiens statsstøtte til fjernelse og destruktion af døde dyr fra landbrugsbedrifter i regionen Vallonien.

(2) Den 2. juli 2007 sendte Kommissionen et brev til de belgiske myndigheder med en anmodning om oplysninger om den pågældende foranstaltning. De belgiske myndigheder fremsendte oplysninger i brev af 27. juli 2007, registreret den 3. august 2007. Der blev den 21. august 2007 afholdt et teknisk møde på anmodning af de kompetente belgiske myndigheder. Efter mødet fremsendte sidstnævnte den 4. oktober 2007 yderligere oplysninger om sagen.

(3) Ved brev af 10. september 2007 meddelte Kommissionens tjenestegrene Belgien, at støtteordningen var blevet opført i registret over ikke-anmeldt støtte under nr. NN 56/07, da det var åbenbart, at en del af midlerne allerede var udbetalt.

(4) Den 12. oktober 2007 afholdtes det andet tekniske møde på anmodning af de kompetente belgiske myndigheder.

(5) Ved brev af 25. oktober 2007 bad Kommissionens tjenestegrene de belgiske myndigheder om at fremsende yderligere oplysninger. Dette brev blev ikke besvaret inden udløbet af den fastsatte frist, og der blev derfor den 21. december 2007 fremsendt en påmindelse til de belgiske myndigheder med en ny svarfrist.

(6) Da Kommissionens tjenestegrene ikke den 4. juni 2008 havde modtaget svar på den første påmindelse inden for den fastsatte frist, sendte de en ny påmindelse, hvor de gjorde de belgiske myndigheder opmærksom på, at Kommissionen, hvis den nye svarfrist på fire uger ikke blev overholdt, kunne fremsende et påbud om oplysninger i medfør af artikel 10, stk. 2 og 3, i Rådets forordning (EF) nr. 659/1999 af 22. marts 1999 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af EF-traktatens artikel 93 ([4]). Fristen udløb den 4. juli 2008. Kommissionen vedtog følgelig den 1. oktober 2008 en beslutning om at pålægge de belgiske myndigheder at afgive de påkrævede oplysninger. I nævnte beslutning anmodede Kommissionen de belgiske myndigheder om bl.a. at fremsende de tilsvarende oplysningsskemaer som omfattet af Kommissionens forordning (EF) nr. 794/2004 21. april 2004 om gennemførelse af Rådets forordning (EF) nr. 659/1999 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af EF-traktatens artikel 93 ([5]) med henblik på evaluering af den støtte, der var tildelt efter den 31. januar 2007.

(7) De belgiske myndigheder svarede endelig ved brev af 27. november 2008 og fremsendte supplerende oplysninger den 5. december 2008. De fremsendte imidlertid ikke de oplysningsskemaer, som Kommissionen havde anmodet om i beslutningen af 1. oktober 2008.

(8) Den 27. januar 2009 sendte Kommissionen en anmodning om supplerende oplysninger til de belgiske myndigheder. De belgiske myndigheder besvarede denne anmodning ved brev af 16. marts 2009, registreret den 19. marts 2009.

([1]) Fra den 1.12.2009 er artikel 87 og 88 i EF-traktaten blevet til henholdsvis artikel 107 og 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde. Indholdsmæssigt er artiklerne identiske. I denne afgørelse skal henvisningerne til artikel 107 og 108 i EUF-traktaten i givet fald forstås som henvisninger til henholdsvis artikel 87 og 88 i EF-traktaten.

([2]) EFT L 1 af 3.1.1994, s. 3.

([3]) EUT C 191 af 15.7.2010, s. 12.

([4]) EFT L 83 af 27.3.1999, s. 1.

([5]) EUT L 140 af 30.4.2004, s. 1.

(9) Ved brev af 14. januar 2010 meddelte Kommissionen Belgien sin beslutning om at indlede proceduren efter artikel 108, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) over for den anmeldte støtte. Kommissionens beslutning om at indlede proceduren blev offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende* den 15. juli 2010. Kommissionen har opfordret interesserede parter til at fremsætte deres bemærkninger til de omhandlede foranstaltninger. Der er ikke modtaget bemærkninger fra nogens side.

(10) Ved brev af 19. februar 2010 anmodede de belgiske myndigheder om en forlængelse på en måned af svarfristen, som var fastsat i Kommissionens brev af 14. januar 2010. Ved brev af 5. marts 2010 accepterede Kommissionen at forlænge svarfristen med en måned. Ved brev af 12. marts 2010 reagerede de belgiske myndigheder endelig på beslutningen om at indlede proceduren.

II. **BAGGRUND**

II.1. **Kommissionens beslutning — sag NN 48/03**

(11) Under Kommissionens undersøgelse viste det sig klart, at klagen vedrørte indførelsen af en støtteordning, som Kommissionen havde godkendt den 26. november 2003, jf. statsstøttesag NN 48/03 (ex. N. 157/03) med titlen »Forvaltning af fjernelsen og destruktionen af døde dyr fra bedrifter i regionen Vallonien«. Denne sag vedrørte en af de belgiske myndigheder anmeldt ordning, hvor den belgiske stat ydede støtte i form af subsidierede ydelser til landbrugsbedrifter til dækning af alle omkostninger ved fjernelse, oplagring, forarbejdning og destruktion af døde dyr.

(12) Med henblik på vedtagelse af beslutningen om regnskabsafslutning og i lyset af ikrafttrædelsen den 1. januar 2004 af EF-rammebestemmelserne for statsstøtte i forbindelse med TSE-test, døde dyr og slagteriaffald (TSE-rammebestemmelserne) [1] forpligtede de belgiske myndigheder sig til at ændre den pågældende ordning. Ændringerne var nødvendige for at overholde betingelserne i TSE-rammebestemmelserne, navnlig punkt 29, hvor det hedder, at medlemsstaternes støtte højst kan udgøre 100 % af omkostningerne ved bortskaffelse og højst 75 % af omkostningerne ved destruktion af de døde dyr. Den anmeldte belgiske ordning var ikke i overensstemmelse med denne bestemmelse, fordi den gav mulighed for, at støtten kunne udgøre 100 % af omkostningerne ved destruktion af døde dyr.

(13) Som reaktion på overvejelserne i betragtning 11 og 12 forpligtede de belgiske myndigheder sig (jf. punkt 33 og 34 i Kommissionens beslutning i sag NN 48/03) følgelig til at ændre deres støtteordning, således at støtten til destruktion af døde dyr højst kunne udgøre 75 % af de maksimale, faktisk afholdte omkostninger, og ikke 100 %. De belgiske myndigheder forpligtede sig desuden til senest medio december 2003 at tilsende Kommissionen oplysninger til godtgørelse af, at man havde foretaget de nødvendige ændringer i støtteordningen.

(14) På grundlag af disse tilsagn godkendte Kommissionen nævnte ordning for fem år fra 31. januar 2002. Denne frist udløb således den 31. januar 2007.

II.2. **Klagen**

(15) Den 23. april 2007 modtog Kommissionen en klage med en påstand om, at de belgiske myndigheder overtrådte TSE-rammebestemmelserne, fordi de stadig ydede støtte til op til 100 % af omkostningerne ved både fjernelse og destruktion af døde dyr.

III. **UDFØRLIG BESKRIVELSE AF STØTTEFORANSTALTNINGEN**

(16) Den pågældende støtteforanstaltning vedrører en regional foranstaltning til dækning af samtlige omkostninger ved fjernelse, transport, oplagring, forarbejdning og destruktion af døde dyr fra landbrugsbedrifter i regionen Vallonien.

(17) Fjernelsen af dyrekroppe fra de nævnte bedrifter blev arrangeret og administreret på grundlag af en offentlig tjenesteydelseskontrakt tildelt af de regionale myndigheder. Efter en offentlig udbudsprocedure på EU-plan i form af en bekendtgørelse om en offentlig tjenesteydelseskontrakt [2] blev der den 31. januar 2002 indgået en kontrakt med selskabet SA. RENDAC-UDES. Den pågældende kontrakt var opdelt i tre partier svarende til de forskellige ydelser:

— indsamling af dyrekroppe fra landbrugsbedrifter og transport til en forarbejdningsenhed, om muligt via et samlested eller et midlertidigt opbevaringsanlæg

— forarbejdning af dyrekroppe, der betragtes som specificeret risikomateriale, og transport af forarbejdningsaffald til termisk destruktionsanlæg samt

— fuldstændig destruktion af affald fra denne behandling i ad hoc-anlæg.

[1] EFT C 324 af 24.12.2002, s. 2.

[2] EUT S 156 af 16.8.2001.

(18) Selskabet S.A. RENDAC-UDES var det eneste, der afgav bud i dette udbud. Selskabet bød på alle tre partier. Kontrakten blev således indgået med dette selskab den 31. januar 2002 for en femårig periode. Ifølge de belgiske myndigheders oplysninger blev kontrakten forlænget mindst fire gange: indtil den 31. december 2007, den 31. december 2008, den 30. juni 2009 og endelig indtil gennemførelsen af en ny offentlig udbudsprocedure, der ifølge de belgiske myndigheder skulle finde sted i tredje kvartal af 2010.

(19) Den pågældende støtteordning omfatter støtte til landbrugere. De belgiske myndigheder har bekræftet, at støtten ydes direkte til selskabet S.A. RENDAC-UDEC i dettes egenskab af tjenesteyder til dækning af omkostninger ved ydelser leveret til landbrugere, men at den fuldt ud kom landbrugerne til gode i form af dækning af samtlige omkostninger ved de forskellige operationer — indsamling, transport, oplagring, forarbejdning og destruktion — som de selv skulle have afholdt uden støtteordningen. De belgiske myndigheder har ligeledes forsikret, at de beløb, der er udbetalt direkte til selskabet S.A. RENDAC-UDES til gengæld for ydelser leveret til landbrugere, helt og alene svarede til markedsprisen for de pågældende ydelser.

(20) L'Office wallon des déchets (afdelingen for affaldshåndtering i regionen Vallonien) under det regionale miljøministerium skulle betale SA RENDAC-UDES's fakturaer på grundlag af dels en fast sats, dels prislister.

(21) I forbindelse med undersøgelsen af sag NN 48/03 bekræftede de belgiske myndigheder, at ordningen alene vedrører døde dyr på landbrugsbedrifter i regionen Vallonien. Den omfatter ikke dyrekroppe fra dyremarkeder eller slagterier.

IV. **KOMMISSIONENS BESLUTNING AF 13. JANUAR 2010**

(22) I sin beslutning af 13. januar 2010 om at indlede undersøgelsesproceduren udtrykte Kommissionen tvivl med hensyn til, om støtteordningen var forenelig med EU's regler om statsstøtte. Mere konkret konkluderede Kommissionen, at den pågældende støtte, der skulle dække mere end 75 % af udgifterne til destruktion af døde dyr, kan betragtes som uforenelig med det indre marked på grundlag af TSE-rammebestemmelserne og EF-rammebestemmelserne for statsstøtte til landbrug og skovbrug for 2007-2013 (rammebestemmelserne for 2007-2013) ([1]).

(23) Eftersom Kommissionen havde godkendt støtteordningen indtil den 31. januar 2007 på grundlag af tilsagn fra de belgiske myndigheder om at ændre ordningen, således at den overholdt bestemmelserne i TSE-rammebestemmelserne efter den 1. januar 2004, og eftersom myndighederne ikke holdt dette løfte, konkluderede Kommissionen, at støtten til dækning af over 75 % af udgifterne til destruktion af døde dyr var blevet misbrugt.

(24) I overensstemmelse med artikel 4, stk. 4, i forordning (EF) nr. 659/1999 sammenholdt med samme forordnings artikel 16 om misbrug af støtte besluttede Kommissionen derfor at iværksætte den formelle undersøgelsesprocedure og opfordrede Belgien til at fremlægge sine bemærkninger.

V. **BELGIENS BEMÆRKNINGER**

(25) I sit svar af 12. marts 2010 meddelte Belgien Kommissionen, at man ville træffe de nødvendige foranstaltninger til at iværksætte en ny offentlig udbudsprocedure. Ifølge de belgiske myndigheder ville specifikationerne for udbuddet om den offentlige tjenesteydelseskontrakt foreligge senest den 15. april 2010 og kontrakten træde i kraft fra tredje kvartal 2010. I mellemtiden meddelte de belgiske myndigheder, at kontrakten om offentlige tjenesteydelser af 31. januar 2002 var blevet forlænget med et tillæg på samme vilkår som i kontrakten af 31. januar 2002.

(26) Desuden fremførte de belgiske myndigheder, at i) regionen Vallonien ville anmode om anvendelse af de minimis-princippet for at bringe situationen i orden for landbrugerne for perioden 1. januar 2004-30. juni 2008, og ii) man inden højst tre måneder ville tilbagesøge et beløb fra hver bedrift svarende til 25 % af udgifterne til forarbejdning og destruktion af døde dyr beregnet for perioden fra 1. juli 2008 til den dato, hvor den efterfølgende kontrakt træder i kraft.

(27) Endelig meddelte de belgiske myndigheder Kommissionen, at de ville kræve de minimis-støtten tilbagebetalt på grundlag af Kommissionens forordning (EF) nr. 1860/2004 af 6. oktober 2004 om anvendelse af EF-traktatens artikel 87 og 88 på de minimis-støtte i landbrugs- og fiskerisektoren ([2]), som overstiger 3 000 EUR over en periode på tre år. De belgiske myndigheder anførte ligeledes, at det højst tilladte beløb på 3 000 EUR var overskredet for 58 landbrugeres vedkommende.

VI. **VURDERING AF FORANSTALTNINGEN**

VI.1. **Støtte efter artikel 107, stk. 1, i TEUF**

(28) Ifølge artikel 107, stk. 1, i TEUF, er statsstøtte eller støtte, som ydes ved hjælp af statsmidler under enhver tænkelig form, og som fordrejer eller truer med at fordreje konkurrencevilkårene ved at begunstige visse virksomheder eller visse produktioner, uforenelig med det indre marked i det omfang, den påvirker samhandelen mellem medlemsstaterne.

([1]) EUT C 319 af 27.12.2006, s. 1.

([2]) EUT L 325 af 20.10.2004, s. 4.

(29) Disse betingelser er opfyldt i det foreliggende tilfælde, for så vidt angår støtten til landbrugerne. Den pågældende støtte er tildelt af de offentlige instanser i regionen Vallonien og medfører en fordel for landbrugere i regionen Vallonien, idet de undgår at afholde udgifter til fjernelse og destruktion af døde dyr, som de ellers skulle have afholdt under normale forhold.

(30) Alene det forhold, at en virksomheds konkurrencemæssige position styrkes i forhold til andre konkurrerende virksomheder, hvis den får en økonomisk fordel, som den ellers ikke ville have fået under normal udøvelse af erhvervet, peger ifølge EU-Domstolens retspraksis i retning af en mulig konkurrencefordrejning ([1]).

(31) Støtte til en virksomhed anses for at påvirke samhandelen mellem medlemsstaterne, når den pågældende virksomhed er aktiv på et marked, der er åbent for samhandel inden for EU ([2]). Der finder en betydelig samhandel sted inden for EU i den pågældende sektor. Foranstaltningen kan derfor påvirke samhandelen mellem medlemsstaterne.

(32) På baggrund af ovenstående er det indlysende, at betingelserne i artikel 107, stk. 1, i TEUF er opfyldt, undtagen for den støtte, der er omfattet af de minimis-lovgivningen.

VI.1.1 *De minimis-lovgivning*

(33) De belgiske myndigheder har ved flere lejligheder fremført, at de havde anvendt de gældende de minimis-regler i landbrugssektoren. De forordninger, der fandt anvendelse i den periode, hvor støtten blev udbetalt, er forordning (EF) nr. 1860/2004 og Kommissionens forordning (EF) nr. 1535/2007 af 20. december 2007 om anvendelse af EF-traktatens artikel 87 og 88 på de minimis-støtte til produktion af landbrugsprodukter ([3]), som ophævede forordning (EF) nr. 1860/2004.

(34) Den støtte, der angiveligt opfylder betingelserne for anvendelse af forordning (EF) nr. 1860/2004 eller forordning (EF) nr. 1535/2007, anses ikke for at opfylde alle kriterier i artikel 107, stk. 1, i TEUF.

(35) Det skal dog præciseres, at de minimis-støtte i overensstemmelse med artikel 3, stk. 7, i forordning (EF) nr. 1535/2007 ikke må kumuleres med statsstøtte til de samme støtteberettigede omkostninger, hvis en sådan kumulation vil medføre en støtteintensitet, der er højere end det niveau, der i EU-bestemmelserne er fastsat under hensyn til hvert tilfældes særlige omstændigheder. Denne bestemmelse finder anvendelse i det foreliggende tilfælde. De minimis-støtte (som udgør 25 % af de udgifter til destruktion af døde dyr, der skulle afholdes af landbrugerne) må således ikke kumuleres med de resterende 75 %, som i overensstemmelse med EU-bestemmelserne (punkt 133 i rammebestemmelserne for 2007-2013 i forbindelse med artikel 16, stk. 1, litra d), i Kommissionens forordning (EF) nr. 1857/2006 af 15. december 2006 om anvendelse af EF-traktatens artikel 87 og 88 på statsstøtte til små og mellemstore virksomheder, der beskæftiger sig med produktion, forarbejdning og afsætning af landbrugsprodukter og om ændring af forordning (EF) nr. 70/2001 ([4]) kan betragtes som forenelige med artikel 107, stk. 3, litra c), i TEUF.

(36) Ifølge forordning (EF) nr. 1860/2004 ser det derimod ud til, at en sådan kumulering mellem de minimis-støtte og de beløb, der udgør 75 % af udgifterne til destruktion af døde dyr, ikke er udelukket. Det kan udledes af betragtning 7 i forordning (EF) nr. 1860/2004, at »de minimis-reglen påvirker ikke virksomhedernes mulighed for, også til samme projekt, at modtage statsstøtte, som Kommissionen har godkendt, eller som er omfattet af en gruppefritagelsesforordning.« Betingelserne for at anvende forordningen og navnlig støtteloftet på 3 000 EUR skal være opfyldt, således at ingen støtte, der overskrider loftet på 3 000 EUR, kan være omfattet af forordning (EF) nr. 1860/2004, og det gælder så hele støtten. I medfør af artikel 6, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1535/2007 er denne kumulering mulig indtil seks måneder efter nævnte forordnings ikrafttræden, dvs. den 30. juni 2008. Efter denne dato finder bestemmelserne i forordning (EF) nr. 1535/2007 anvendelse.

VI.2. **Støtteforanstaltningens lovlighed**

(37) Støtteordningen, der er godkendt af Kommissionen under sag NN 48/03, er anmeldt og godkendt for perioden 31. januar 2003-31. januar 2007. Kommissionen konstaterer imidlertid, at Belgien fortsat anvendte støtteordningen efter den 1. februar 2007 uden at anmelde den til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 108, stk. 3, i TEUF. Støtteordningen har derfor været ulovlig statsstøtte siden den 1. februar 2007.

VI.3. **Støtteforanstaltningens forenelighed**

(38) I medfør af artikel 107, stk. 3, litra c), i TEUF kan støtte til fremme af udviklingen af visse erhvervsgrene eller økonomiske regioner betragtes som forenelig med det indre marked, når den ikke ændrer samhandelsvilkårene på en måde, der strider mod den fælles interesse.

([1]) Domstolens dom af 17.9.1980 i sag C-730/79, *Philip Morris Holland BV mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber*, Sml. 1980 I, s. 2671.

([2]) Jf. navnlig Domstolens dom af 13.7.1988 i sag C-102/87, *Den Franske Republik mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber*, Sml. 1988 I, s. 4067.

([3]) EUT L 337 af 21.12.2007, s. 35.

([4]) EUT L 358 af 16.12.2006, s. 3.

(39) Den pågældende ordning vedrører tildeling af støtte i form af subsidierede tjenesteydelser til dækning af samtlige omkostninger til ydelser i tilknytning til fjernelse, transport, forarbejdning og destruktion af døde dyr fra landbrugsbedrifter i regionen Vallonien.

(40) For perioden 31. januar 2002-31. december 2003 fastslog Kommissionen i sin beslutning i sag NN 48/03, at ordningen kunne være omfattet af undtagelsen i artikel 107, stk. 3, litra c), i TEUF. Som forklaret ovenfor havde de belgiske myndigheder for perioden efter den 1. januar 2004 imidlertid forpligtet sig til at ændre den anmeldte støtteordning, så den var i overensstemmelse med TSE-rammebestemmelserne efter den 1. januar 2004. De belgiske myndigheder skulle navnlig sikre, at støtten kun dækkede 75 % af udgifterne til destruktion af døde dyr (de resterende udgifter skulle afholdes af landbrugeren selv), og senest medio december 2003 tilsende Kommissionen dokumentation for, at man havde foretaget de nødvendige ændringer i støtteordningen.

(41) Dette krav var omfattet af TSE-rammebestemmelserne, der på det tidspunkt var gældende lovgivning. I punkt 29 i TSE-rammebestemmelserne bestemmes følgende:

»29. Fra og med den 1. januar 2004 kan medlemsstaterne yde statsstøtte på op til 100 % af omkostningerne ved fjernelse af døde dyr, der skal bortskaffes, og 75 % af omkostningerne ved destruktion af kadaverne. […]«

(42) Punkt 30 og 31 TSE-rammebestemmelserne gav mulighed for undtagelser fra reglen om, at støtten kun måtte dække op til 75 % af udgifterne til destruktion af døde dyr:

»30. Alternativt kan medlemsstaterne yde statsstøtte på op til 100 % af omkostningerne ved fjernelse og destruktion af kadavere, når støtten finansieres via gebyrer eller via obligatoriske bidrag til finansiering af destruktionen af sådanne kadavere, forudsat at disse gebyrer eller bidrag er begrænset til og direkte pålægges kødsektoren.

31. Medlemsstaterne kan yde statsstøtte på 100 % til omkostninger ved fjernelse og destruktion af døde dyr, når der foreligger en forpligtelse til at udføre TSE-test på de pågældende døde dyr«.

(43) Det skal bemærkes, at de belgiske myndigheder i forbindelse med undersøgelsen af sag NN 48/03 aldrig har fremført, at en af disse undtagelser kunne finde anvendelse.

(44) TSE-rammebestemmelserne blev ophævet pr. 1. januar 2007 som fastlagt i punkt 194 c) i rammebestemmelserne for 2007-2013. I medfør af punkt 134 i rammebestemmelserne for 2007-2013 erklærer Kommissionen statsstøtte vedrørende TSE-test og døde dyr forenelig med artikel 108, stk. 3, litra c), i TEUF, hvis alle betingelser i artikel 16 i forordning (EF) nr. 1857/2006 er opfyldt.

(45) Artikel 16 i forordning (EF) nr. 1857/2006 ændrer ikke substansen, for så vidt angår evalueringen af støtten til fjernelse og destruktion af døde dyr. Som det var tilfældet med TSE-rammebestemmelserne, hedder det i forordningens artikel 16, stk. 1, litra d), at støtte på op til 100 % af udgifterne til fjernelse af døde dyr og på op til 75 % af udgifterne til destruktion af sådanne kadavere betragtes som forenelig med det indre marked. Bestemmelserne i artikel 16, stk. 1, litra e)-f), vedrører muligheden for undtagelser fra loftet på 75 %, således at støtten kan udgøre 100 % i følgende tilfælde: i) når støtten finansieres via gebyrer eller via obligatoriske bidrag til finansiering af destruktion af sådanne kadavere, forudsat at disse gebyrer eller bidrag er begrænset til og direkte pålægges kødsektoren, eller ii) hvis der er en forpligtelse til at foretage TSE-tester på de pågældende døde dyr.

(46) Da de nye bestemmelser (rammebestemmelserne for 2007-2013 og forordning (EF) nr. 1857/2006) ikke substansmæssigt har ændret situationen i forhold til de tidligere bestemmelser (TSE-rammebestemmelserne), må evalueringen af sagen med hensyn til gældende EU-regler være den samme for hele den pågældende periode (dvs. fra den 1. januar 2004 til i dag).

(47) Som allerede understreget havde de belgiske myndigheder i forbindelse med undersøgelsen af sag NN 48/2003 forpligtet sig til at ændre støtteordningen, så støtten til dækning af udgifter til destruktion af døde dyr ikke oversteg 75 % af disse udgifter efter 1. januar 2004. De belgiske myndigheder har imidlertid ikke i forbindelse med gennemgangen af denne sag benægtet, at statsstøtteordningen ikke var blevet ændret som lovet.

(48) De belgiske myndigheder har desuden flere gange i forbindelse med denne sag (f.eks. i brev af 27. november 2008) anført, at den anden af de undtagelser, der er nævnt i betragtning 42, kan finde anvendelse, og at støtten kan dække op til 100 % af udgifterne til destruktion af døde dyr. Undtagelsen hævdes at være berettiget, fordi det var obligatorisk at foretage TSE-tester på alle døde dyr (punkt 31 i TSE-rammebestemmelserne og artikel 16, stk. 1, litra f), i forordning (EF) nr. 1857/2006. Denne påstand er imidlertid ikke blevet dokumenteret.

(49) Belgiens hovedargument til støtte for påstanden er, at man var forpligtet til at foretage disse tester ifølge Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 999/2001 af 22. maj 2001 om fastsættelse af regler for forebyggelse af, kontrol med og udryddelse af visse transmissible spongiforme encephalopatier ([1]). Argumentet kan imidlertid ikke godtages. I medfør af denne forordning er myndigheder i regionen Vallonien forpligtede til at foretage TSE-tester på døde dyr i henhold til følgende betingelser:

— i perioden 1. juli 2001-31. december 2008 på alle kreaturer over 24 måneder, som er døde på bedriften, og

— efter den 1. januar 2009 på alle kreaturer over 48 måneder, som er døde på bedriften. En medlemsstat kan dog beslutte fortsat at foretage testene på yngre kreaturer mellem 24 og 48 måneder.

(50) Forpligtelsen til at foretage tester gælder følgelig kun på dyr af en vis alder (24 måneder for perioden 1. juli 2001-31. december 2008 og 48 måneder efter denne dato). Hvad vigtigere er, gælder denne forpligtelse kun for kreaturer. Der er ikke pligt til at foretage en TSE-test på dyr af andre arter, der er døde på bedriften (svin, heste, fjerkræ osv.). Det fremgår af oplysningerne fra de belgiske myndigheder (brev af 27. november 2008), at antallet af døde dyr, som eventuelt kan være omfattet af undtagelsen efter bestemmelserne i forordning (EF) nr. 999/2001 som ændret, udgør under 20-25 % af de samlede udgifter til døde dyr, der er omfattet af tjenesteydelseskontrakten. Kun støtte til udgifter, der udelukkende vedrører pligten til at foretage TSE-tester som omhandlet i forordning (EF) nr. 999/2001, kan betragtes som forenelige, forudsat at det er muligt at foretage en nøjagtig identifikation af disse udgifter.

(51) Kommissionen konstaterer ligeledes, at den første undtagelse om, at der kan ydes statsstøtte på op til 100 % af omkostningerne ved fjernelse og destruktion af kadavere, når støtten finansieres via gebyrer eller via obligatoriske bidrag, ikke kan finde anvendelse i denne sag. De belgiske myndigheder har aldrig påberåbt sig denne undtagelse eller fremlagt dokumentation i den henseende.

(52) I lyset af ovenstående konkluderer Kommissionen, at den pågældende støtteordning om dækning af over 75 % af udgifterne til destruktion af kadavere, ikke er forenelig med det indre marked på grundlag af TSE-rammebestemmelserne eller rammebestemmelserne for 2007-2013, undtagen for udgifter, som er direkte knyttet til behandlingen af døde dyr, for hvilke der er pligt til at foretage TSE-tester.

(53) Eftersom Kommissionen desuden godkendte støtteordningen indtil den 31. januar 2007 på grundlag af tilsagn fra de belgiske myndigheder om at ændre ordningen, således at den overholdt bestemmelserne i TSE-rammebestemmelserne efter den 1. januar 2004, og eftersom myndighederne ikke holdt dette løfte, konkluderer Kommissionen, at støtten til dækning af over 75 % af udgifterne til destruktion af døde dyr er blevet misbrugt, i hvert tilfælde for den støtte, der ikke vedrører pligten til at foretage TSE-tester.

(54) I henhold til artikel 14, stk. 1, i forordning (EF) nr. 658/1999 er statsstøtte, der er ydet ulovligt, uforenelig med det indre marked, og den skal kræves tilbagebetalt fra støttemodtagerne. Formålet med tilbagesøgningen er opnået, når den pågældende støtte, eventuelt med tillæg af morarenter, er tilbagesøgt fra støttemodtageren eller med andre ord fra de virksomheder, som reelt har modtaget den.

(55) Nærværende afgørelse skal omgående gennemføres, navnlig med hensyn til tilbagesøgningen af al individuel støtte, der er ydet under denne støtteordning, dog med undtagelse af støtte, der er ydet til specifikke projekter, som på tildelingstidspunktet opfyldte alle betingelserne i forordningen om de minimis-støtte, var omfattet af fritagelser i medfør af artikel 1 og 2 i Rådets forordning (EF) nr. 994/98 af 7. maj 1998 om anvendelse af artikel 92 og 93 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab på visse former for horisontal statsstøtte ([2]) eller indgik i en støtteordning, som Kommissionen har godkendt.

VII. **KONKLUSIONER**

(56) Kommissionen fastslår, at Belgien ulovligt har iværksat den omhandlede støtte i strid med artikel 108, stk. 3, i TEUF. Da støtten er uforenelig med det indre marked, skal Belgien bringe den til ophør og tilbagesøge de beløb, der allerede er udbetalt til støttemodtagerne —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

1. Belgiens ordning med støtte til landbrugere i regionen Vallonien til fjernelse og destruktion af døde dyr fra landbrugsbedrifter i regionen Vallonien er delvist uforenelig med det indre marked.

([1]) EFT L 147 af 31.5.2001, s. 1.

([2]) EFT L 142 af 14.5.1998, s. 1.

2. Kun den del af støtten, der udelukkende vedrører godtgørelse til landbrugerne for pligten til at foretage TSE-tester som omhandlet i forordning (EF) nr. 999/2001, er forenelig med det indre marked, forudsat at det er muligt at foretage en nøjagtig identifikation af disse udgifter.

Artikel 2

Belgien skal ophæve den i artikel 1 omhandlede støtteordning.

Artikel 3

Den støtte, der er tildelt i henhold til den I artikel 1 i denne afgørelse nævnte støtteordning, er ikke støtte efter traktaten, hvis den på tildelingstidspunktet opfyldte betingelserne i den forordning, der er vedtaget i medfør af artikel 2 i Rådets forordning (EF) nr. 994/98, som fandt anvendelse på det pågældende tidspunkt.

Artikel 4

Individuel støtte, der er tildelt i henhold til den i artikel 1 i denne afgørelse omhandlede ordning, og som på tildelingstidspunktet opfyldte betingelserne i en forordning udstedt i medfør af artikel 1 i forordning (EF) nr. 994/98 eller i enhver anden godkendt støtteordning, er forenelig med det indre marked, så længe den ikke overstiger den maksimale støtteintensitet, der gælder for den pågældende støttetype.

Artikel 5

1. Med forbehold af artikel 1, stk. 2, samt artikel 3 og 4 træffer Belgien alle nødvendige foranstaltninger for at tilbagesøge den i artikel 1 omhandlede uforenelige støtte, der allerede er udbetalt ulovligt til støttemodtagerne.

2. Tilbagesøgningen skal ske omgående i overensstemmelse med national lovgivning, hvis denne giver mulighed for at efterkomme afgørelsen hurtigt og effektivt. Den støtte, der skal tilbagebetales, pålægges renter fra det tidspunkt, den blev udbetalt til støttemodtagerne, indtil den er blevet tilbagebetalt. Renterne beregnes på basis af den referencesats, der anvendes til at beregne subventionsækvivalenten for regionalstøtte.

Artikel 6

Belgien meddeler senest to måneder fra offentliggørelsen af denne afgørelse Kommissionen, hvilke foranstaltninger der er truffet for at efterkomme den.

Belgien holder løbende Kommissionen orienteret om de nationale foranstaltninger, der træffes for at efterkomme denne afgørelse, indtil den i artikel 1 omhandlede støtte er fuldt tilbagesøgt. På Kommissionens anmodning giver Belgien omgående oplysninger om de planlagte eller allerede gennemførte foranstaltninger med henblik på at efterkomme denne afgørelse samt om yderligere detaljer vedrørende de støttebeløb og renter, der allerede er tilbagesøgt fra støttemodtagerne.

Artikel 7

Denne afgørelse er rettet til Kongeriget Belgien.

Udfærdiget i Bruxelles, den 17. november 2010.

På Kommissionens vegne

Dacian CIOLOȘ

Medlem af Kommissionen